

N:o 81.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående understöd från allmänna indragningsstaten till arbetaren J. Granbergs änka Maria Eufrosyna Mattsdotter och son Emil Johannes Granberg; gifven Stockholms slott den 13 mars 1903.

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå Riksdagen, att å allmänna indragningsstaten uppföra såsom årligt understöd, att utgå från och med innevarande år, dels etthundratjugu kronor till arbetaren Johannes Granbergs änka Maria Eufrosyna Mattsdotter, så länge hon i sitt nuvarande änkestånd förblifver, och dels sextio kronor till nämnda makars son Emil Johannes Granberg, till dess han fyllt 15 år.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts,

Min allernådigste Konungs och Herres sjukdom:

GUSTAF.

Jesper Crusebjörn.

*Utdrag af protokollet öfver landtförsvarsärenden, hållet inför
Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet
å Stockholms slott den 13 mars 1903.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LAGERHEIM,
Statsråden: CRUSEBJÖRN,
ODELBERG,
HUSBERG,
PALANDER,
WESTRING,
RAMSTEDT,
BERGER,
MEYER,
VON FRIESEN.

Departementschefen, statsrådet Crusebjörn anförde ytterligare:

»I en genom Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Västerbottens län den 31 maj 1902 med tillstyrkan af bifall insänd underdånig ansökning hade arbetaren Johannes Granbergs änka Maria Eufrosyna Mattsdotter i Sörfors af Umeå landtförsamling, under åberopande af det förhållande att mannen under anställning vid fästningsarbetena i Boden genom olyckshändelse den 3 nämnda månad ljutit döden, gjort framställning om årlig lifränta för sig och sin minderårige son Emil Johannes, enligt prästbetyg född den 29 januari 1902. Sedan arméförvaltningen å fortifikationsdepartementet häröfver afgifvit underdånigt utlåtande, inkom Kungl. Maj:ts befallningshafvande i följd af nådig remiss med utredning i ärendet samt eget underdånigt yttrande, af hvilken utredning framgick, att Granberg under pågående stensprängnings-

arbete träffats af en sten under det han uppehållit sig i en byggnad, där det, enligt fortifikationsbefälhafvarens uppgift, varit arbetarne förbjudet att söka skydd, men att riktigheten af denna uppgift emellertid af flera vid förhör angående olyckshändelsen närvarande blifvit bestridd; och tillerkände Kungl. Maj:t genom nådigt beslut den 26 september 1902 bemälda änka och hennes barn såsom understöd för nämnda år en gratifikation å 180 kronor samt anbefalldes arméförvaltningen att inkomma med förnyadt underdånigt yttrande i fråga om sökandens och hennes barns framtida underhåll och huru sådant skulle kunna dem beredas. Därefter har arméförvaltningen i underdånig skrifvelse den 5 november 1902 hemställt, det Kungl. Maj:t täcktes hos Riksdagen göra framställning om årlig pension från allmänna indragningsstaten åt änkan Maria Eufrosyna Mattsdotter af 120 kronor och åt hennes minderårige son Emil Johannes af 60 kronor, att utgå från och med år 1903 till änkan, så länge hon lefde ogift, och till sonen, intill dess han uppnått 15 år.

Uti häröfver infordradt underdånigt utlåtande har statskontoret anfört, hurusom af handlingarna i ärendet inhämtades,

att Johannes Granberg, född den 24 juli 1873 och sedan medlet af februari 1902 anställd vid fästningsarbetena i Boden, affidit den 3 maj samma år i följd af skador, ådragna under stensprängning sistnämnda dag;

att han vid sitt frånfälle efterlämnat änka, 26 år gammal, och en son;

att bouppteckningen efter Granberg utvisade en behållning af 514 kronor 65 öre;

att fortifikationsbefälhafvaren i Boden väl förklarar sig anse Granberg hafva visat grof vårdslöshet vid olyckstillfället, men dock med afseende å förekommande ömmande omständigheter tillstyrkt, att pension måtte beviljas änkan; samt

att vid utredning och förhör, som af vederbörande länsman verkstälts angående förloppet vid olyckshändelsen, utrönt, att Granberg vid olyckstillfället visserligen torde hafva gjort sig skyldig till en oförsiktighet, hvarigenom han ådragit sig döden, men att någon öfverträdelse af gifna föreskrifter härvid icke syntes kunna läggas honom till last.

Ehuru lagen angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete vid tiden för ifrågakomna olyckshändelse ännu icke trädt i kraft, och staten alltså icke torde kunna anses hafva någon ovillkorlig skyldighet att utgifva ersättning åt den omkomnes änka och son för den ekonomiska förlust, som genom olycksfallet drabbat dem, ansåge statskontoret likväl billigheten fordra, att icke änka och barn efter en arbetare, som ljutit döden genom olyckshändelse under arbete för statens

räkning, lämnades utan understöd af staten, hvarför statskontoret tillstyrkte nådig proposition till Riksdagen om årligt understöd från allmänna indragningsstaten, i enlighet med de i 4 § nämnda lag stadgade grunder, med 120 kronor till Maria Eufrosyna Mattsdotter, så länge hon förblefve änka, och med 60 kronor till sonen, till dess han uppnått 15 års ålder.

Biträdande hvad statskontoret sålunda anført och tillstyrkt, hemställer jag, det Eders Kungl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen att å allmänna indragningsstaten uppföra såsom årligt understöd, att utgå från och med innevarande år, dels etthundratjugu kronor till arbetaren Johannes Granbergs änka Maria Eufrosyna Mattsdotter, så länge hon i sitt nuvarande änkestånd förblifver, och dels sextio kronor till nämnda makars son Emil Johannes Granberg, till dess han fyllt 15 år.»

Till denna departementschefens hemställan, hvaruti statsrådets öfriga ledamöter instämde, täcktes Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall; och skulle proposition i ämnet af den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo:

Eugène Peyron.
